

Bilingual na bersyon

Gon, ang batang kitsune

Kendi

Nankichi Niimi

バイリンガル版^{ばん}

ぎつね^{だま}
ごん 狐 ・ あめ玉

にいみなんきち
新美南吉

Pilipino at Hapon
フィリピンごと にほんご

たげんごでんしえほんぶんこ
多言語電子絵本文庫 15

Mga nilalaman

Gon, ang batang kitsune	5
Kendi	47

<Pasimula>

Noong 2003, narinig namin na may isang nanay na mula sa ibang bansa na nakapag-asawa ng isang Hapon. Sinabi niya, "Hindi kailangan ang aking inang-wika sa Japan." Sa pag-aasam na maipasa sa mga anak ang mga katutubong wika ng mga dayuhang magulang, sinimulan naming gumawa ng mga multilingual electronic picture books mula noong taong 2009.

Ang mga kuwento ang isinalin sa maraming wika, na may kasamang audio o boses. Ang mga electronic picture books na ito ay ginagawa ng multimedia daisy format at ipinapalabas sa Internet.

Sa taong ito ng 2022, sa buwan ng Enero, nakatanggap kami ng isang kahilingan na puwede ba raw gawin na nakalimbag na mga libro ang mga multimedia picture books. Pagsang-ayon sa kahilingang ito, ginawa namin ang mga libro.

Puwedeng mapakinggan ang mga audio sa site ng RAINBOW.

<はじめに>

2003年、国際結婚をしている外国人のお母さんが、「日本では私のことは必要がない」と言うのを聞きました。両親のことが子どもに引き継がれるように願って、2009年から多言語電子絵本を制作してきています。

お話を多言語に翻訳し、音訳して、マルチメディアデイジー形式の電子絵本をつくり、インターネットで公開しています。

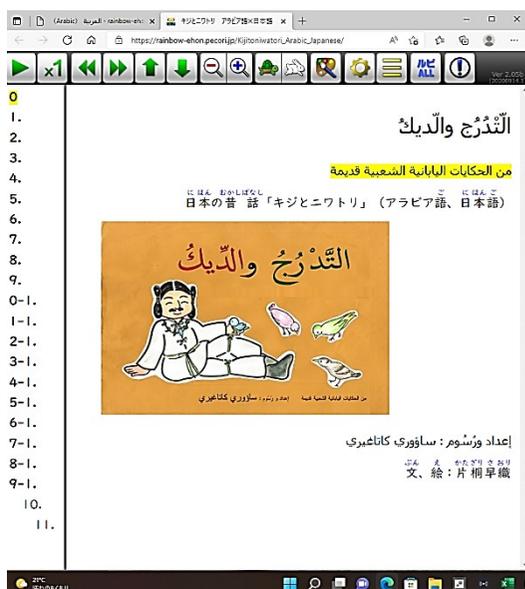
2022年1月、印刷された本で読みたいという要望が寄せられ、本誌を作ることになりました。音声はRAINBOWのサイトから聴いてください。

<Libro ng multimedia daisy>

Ito ay electronic na libro na tumutulong sa mga taong nahihirapang basahin nang maayos ang nakalimbag na mga teksto. Habang pinapakinggan ang audio, ang mga teksto ay naka-highlight sa dilaw, kaya malalaman kung saan o alin ang binabasa.

Maaari ring baguhin ang laki ng teksto at bilis ng audio ayon sa gusto ng mambabasa.

Ang mga likha ng Rainbow ay makikita agad sa ChattyBooks ng multimedia Daisy sa mga computer, mga tablet at mga smart phone.

<マルチメディアデイジー図書について>

印刷された文字をすらすら読めない人の読書を助けてくれ

る電子図書です。画面上の文字は、音声とともに黄色くハイ

ライトしていくので、どこを読んでいるかわかります。文字の大きさや速さも読

む人に合わせて、変えることができます。RAINBOWの作品はパソコン、タブ

レット、スマートフォンで、すぐに再生するChattyBooks (チャッティブック

ス) になっています。

多言語絵本の会RAINBOW

<https://www.rainbow-ehon.com>

Gon, ang batang kitsune

ぎつね
ごん 狐

Nankichi Niimi

にいみ なんきち
新美南吉

Isinalin sa pamamagitan ng Natsumi Yamaoka

Maria Ella Narita

ほんやく やまおか
翻訳：山岡なつみ、マリア エラ ナリタ

1

Ito ay isang kuwento na narinig ko noong maliit pa ako, mula sa isang tao na ang pangalan ay Mohei na nakatira sa baryo.

Noong unang panahon, malapit sa baryo namin, sa isang maliit na kastilyo sa lugar ng Nakayama, may isang pyudal lord na nakatira.

いち
—

これは、^{わたし}私が ^{ちい}小さい ときに、^{むら}村の ^{もへい}茂平と いう おじい
さんから ^{はなし}きいた お話です。

むかしは、^{わたし}私たちの ^{むら}村の ^{ちかく}ちかくの、^{なかやま}中山と いう ところ
に ^{ちい}小さな ^{しろ}お城が あって、^{なかやま}中山さまと いう おとのさま
が、おられたそうです。

Hindi rin masyadong kalayuan mula sa Nakayama, may isang bundok na may nakatirang isang batang "kitsune". Ang pangalan ng batang kitsune ay Gon.

Si Gon ay isang batang kitsune na nakatira sa isang butas na siya mismo ang naghukay sa loob ng gubat na

malago sa pako. Araw at gabi ay pumunta si Gon sa baryo, para gumawa ng kapilyuhan.

Pumasok siya sa mga parang para hukayin ang mga tanim na patatas ng mga magsasaka, sunugin ang mga tuyong labi ng ubas, kunin ang mga pamintang nakasampay sa likod ng bahay ng mga magsasaka, at iba pang panggugulo sa mga tao sa baryo.

その ^{なかやま}中山から、^{すこ}少し はなれた ^{やま}山の ^{なか}中に、「^{ぎつね}ごん狐」という ^{きつね}狐が いました。

ごんは、^{ひとり}一人ぼっちの ^{こぎつね}小狐で、^{いっ}しだの ^{いっ}ぱい しげった ^{もり}森の ^{なか}中に ^{あな}穴を ほって ^す住んで いました。そして、^{よる}夜でも ^{ひる}昼でも、あたりの ^{むら}村へ ^で出て きて、いたずら ばかり しました。

はたけへ ^{はい}入って ^{いも}芋を ほりちらしたり、^{なたね}菜種がらの、ほして ^{あるのへ}あるのへ ^ひ火を つけたり、^{ひやくしょうや}百姓家の ^{うらて}裏手に つるして ^{ある}ある とんがらしを おしりにとって、いったり、いろんな ^{ことを}ことを しました。

Isang tag-lagas iyon, umulan ng tatlong araw kaya hindi nakalabas si Gon mula sa tirahan niyang butas. Nakayukyok na lang siya sa loob nito.

^{ある}或 ^{あき}秋の ことでした。二、三日 ^に ^{さんにち} ^{あめ}雨が ふりつづいた その
^{あいだ}間、ごんは、^{そと}外へも ^て出られなくて ^{あな}穴の ^{なか}中に しゃがんで
いました。

Nang tumila ang ulan, hinalinhan si Gon, at lumabas siya sa butas. Gumanda ang panahon. Mula sa itaas, ang boses ng ibong "mozu" ay tumataginting.

^{あめ}雨が あがると、ごんは、ほっとして ^{あな}穴から はい出まし
た。^{そら}空は からっと ^は晴れて いて、^も ^ず百舌鳥の ^{こえ}声が きんき
ん、ひびいて いました。

Pumunta si Gon hanggang sa may sapa ng baryo.
Kumislap-kislap pa ang hamog ng ulan sa mga damong
pampas. Sa tuwina, kaunti lang talaga ang tubig ng ilog
pero dahil sa tatlong araw na pag-ulan bigla itong
dumami. Ang damong pampas at bush clover na

karaniwan ay hindi nababad sa tubig, ay nagkagusot-gusot at nagsitaoban sa maputik na tubig. Si Gon ay naglakad sa maputik na daan hangang sa ibaba ng agos.

ごんは、^{むら}村の ^{おがわ}小川の ^{つつみ}堤まで ^で出て ^き来ました。あたりの、
すすきの ^ほ穂には、まだ ^{あめ}雨の ^{しずく}しずくが ^{ひか}光って いました。
^{かわ}川は、いつもは ^{みず}水が ^{すくな}少ないの ですが、^{みっか}三日もの ^{あめ}雨で、^{みず}水
が、どっと ^{まして}まして いました。ただの ^{みず}ときは ^{みず}水に ^{つか}つか
ること ^{ない}ない、^{かわ}川べりの ^{すすき}すすきや、^{はぎ}萩の ^{かぶ}株が、^き黄いろく
にごった ^{みず}水に ^{よこ}横だおしに なって、もまれて います。ごん
は ^{かわしも}川下の ^{ほう}方へと、ぬかるみ ^{みち}みちを ^{ある}歩いて いました。

Bigla na lang, may nakita siyang isang lalaki na parang may ginagawa sa gitna ng ilog.

Para hindi siya makita, dahan-dahan siyang lumapit at nagkubli sa ilalim ng mga damo, at tumingin mula roon.

ふと ^み見ると、川^{かわ}の ^{なか}中に ^{ひと}人が ^{なに}いて、何か ^なやって ^{いま}いま
す。ごんは、^み見つからないように、そうっと ^{くさ}草の ^{ふか}深い ^{ところ}ところ
ろへ ^{ある}歩きよって、そこから ^{じつ}じっと ^{のぞ}のぞいて ^{みました}みました。

Sa palagay ni Gon, ‘Si Hyoju yata ito.’

Inilis paitaas ni Hyoju ang gulanit niyang kimono at lumubog sa ilog hanggang sa kanyang balakang.

Inalog niya ang lambat ng isda na tinawag na

"harikiri". Sa naka-Japanese headband niyang mukha, dumikit ang isang dahon ng bush clover na tulad ng isang malaking nunal.

「^{ひょうじゅう}兵十だな」と、ごんは ^{おも}思いました。^{ひょうじゅう}兵十は ^{ぼろぼろ}の
^{くろ}黒い ^{きもの}きものを ^{まくし}まくし上げて、^{こし}腰の ^{ところ}ところまで ^{みず}水に ^{ひた}ひた
りながら、^{さかな}魚を ^{とる}とる、はりきりという、^{あみ}網を ^{ゆすぶ}ゆすぶって
いました。はちまきを ^{した}した ^{かお}顔の ^{よこ}横っちょうに、まるい ^{はぎ}萩
の ^は葉が ^{いち}一まい、^{おお}大きな ^{ほくろ}黒子みたいに ^{へばり}へばりついて ^{いま}いま
した。

Pagkatapos ng ilang sandali, inangat ni Hyoju mula sa tubig ang bahaging likod ng "harikiri" na parang supot. Sa loob nito ay maraming damo at dahon, at saka mga baling sanga. Pero nahalo sa mga ito ang mga puting bagay na nagkislap-kislapan. Ang mga ito ay tiyan ng matatabang isdang igat at ng isdang asuhos.

Inilagay ni Hyoju ang mga isda kasama ang mga basura sa loob ng isang basket. Pagkatapos, tinalian niya ulit ang bukas na bahagi ng supot at ibinabad ulit sa tubig.

しばらくすると、兵十^{ひょうじゅう}は、はりきり網^{あみ}のいちばんうしろの、袋^{ふくろ}のようになつたところを、水^{みず}の中^{なか}からもちあげました。その中^{なか}には、芝^{しば}の根^ねや、草^{くさ}の葉^はや、くさった木ぎれなどが、ごちゃごちゃはいつていましたが、でもところどころ、白^{しろ}いものがきらきら光^{ひか}っています。それは、ふというなぎの腹^{はら}や、大^{おお}きなきすの腹^{はら}でした。兵十^{ひょうじゅう}は、びくの^{なか}中^{なか}へ、そのうなぎやきすを、ごみと一^{いっ}しよにぶちこみました。そして、また、袋^{ふくろ}の口^{くち}をしばって、水^{みず}の中^{なか}へ入^いれました。

Bitbit ang basket, umahon sa tubig si Hyoju. Inilagay niya ang basket sa tabi ng ilog, at tumakbo siya sa patungo itaas na bahagi ng agos na parang may hinanap.

ひょうじゅう 兵十は それから、びくを もって 川から あがり びくを
どて 土手に おいといて、なにを さがしにか、かわかみ ほう 川上の方へ かけて
いきました。

Nang wala na si Hyoju. Lumabas si Gon mula sa damo. Tumakbo agad siya patungo sa kinalagyan ng basket. Nakaisip na naman ng kapilyuhan si Gon.

Sinaklot ni Gon ang mga isda mula sa basket, at inihagis niya ang mga ito patungo sa ibabaw ng "harikiri". Tumilamsik ang mga isda sa maputik na ilog.

ひょうじゅう 兵十が いなく になると、ごんは、ぴょいと くさの なか 草の中から とび出して、びくの そばへ かけつけました。ちよいと、いた ずらが したく になったのです。ごんは びくの なか の さかな 魚をつかみ出しては、はりきり 網の かかって いる ところより 下手の 川の なか を 目がけて、ぽんぽん なげこみました。 どの さかな 魚も、「とぼん」と おと 音を た 立てながら、にごった みず 水の中へ もぐりこみました。

Patuloy sa paghagis ng mga isda pabalik sa ilog si Gon hanggang isa na lang ang natira. Hindi niya ito nakuha sa pamamagitan ng kanyang kamay, kaya ipinasok ni Gon ang kanyang ulo sa loob ng basket, at hinawakan ang isdang igat sa pamamagitan ng kanyang bibig. Ngunit pumulupot naman ito sa kanyang

leeg. Sa sandaling iyon, bumalik na si Hyoju at sinigawan si Gon ng, "Magnanakaw!"

Sa sobrang gulat ni Gon, ipinagpag niya ang isdang igat ngunit hindi ito bumitaw sa kapulupot sa kanyang leeg. Gayunpaman, sinikap pa rin ni Gon na makatakas.

「いちばん しまいに、太い うなぎを つかみに かかりましたが、何しろ ぬるぬると すべりぬけるので、手では つかめません。ごんは じれったく なって、頭を びくの 中に つっこんで、うなぎの 頭を 口に くわえました。うなぎは、キュッと 言って ごんの 首へ まきつきました。

その とたんに 兵十が、向うから、「うわア ぬすと 狐め」と、どなりたてました。

ごんは、びっくりして とびあがりしました。うなぎを ふりすてて にげようと しましたが、うなぎは、ごんの 首に まきついたまま はなれません。

ごんは そのまま 横っつとびに とび出して 一しょうけんめいに、にげて いました。

Nakarating si Gon sa ilalim ng puno na malapit sa butas na tinirhan niya. Lumingon siya para tingnan kung sinundan ba siya ni Hyoju pero hindi niya ito nakita. Nakapulupot pa rin ang igat sa leeg ni Gon kung kaya't nginuya niya ang ulo nito. Sa wakas, naalis din ang igat. Inilagay ni Gon ang isdang igat sa ibabaw ng damo na nasa labas ng tirahan niyang butas.

ほら穴の 近くの、はんの 木の 下で ふりかえって 見ま
したが、兵十は 追っかけては 来ませんでした。

ごんは、ほっとして、うなぎの 頭を かみくだき、やっと
はずして 穴の そとの、草の 葉の 上に のせて おきました。

2

Pagdaan ng mga 10 araw, nang dumaan si Gon sa likod ng bahay ni Yasuke na isa ring magsasaka, nakita ni Gon ang asawa ni Yasuke na kinulayan ng itim ang kanyang mga ngipin sa ilalim ng

puno ng igos. Nang dumaan naman si Gon sa likod ng bahay ni Shinbei na isang panday, nakita niya na nagsuklay ng buhok ang asawa nito.

Naisip ni Gon na baka may pangyayari sa loob ng baryo. ‘Ano kaya iyon...piesta ng tag-lagas? Kung ganoon, siguradong may mga tunog ng tambol o plauta na maririnig.’ sa isip ni Gon.

‘Dagdag diyan, may isang bandila na ilalagay sa harap ng shrine.’

に
二

十日ほど たって、ごんが、弥助と いう お百姓の 家の
裏を 通りかかりますと、そこの、いちじくの 木の かげで、
弥助の 家内が、おはぐろを つけて いました。鍛冶屋の 新
兵衛の 家の うらを 通ると、新兵衛の 家内が 髪を すい
て いました。

ごんは、「ふふん、村に 何か あるんだな」と、思いました。
「何だろう、秋祭かな。祭なら、太鼓や 笛の 音が しそうな
ものだ。それに 第一、お宮に のぼりが 立つ はずだが」

Habang inisip ni Gon ang mga bagay na iyon, bago niya nalaman, dumating na pala siya sa bahay ni Hyoju na may pulang balon sa harap. Maraming tao sa loob ng maliit na sira-sirang bahay ni Hyoju. Ang mga babaing naka-kimono at nagkabit ng mga bimpo sa baywang nila ay nagsindi ng apoy sa kusinang nasa labas. Sa loob ng malaking palayok, may pinakuluan sila.

こんなことを ^{かんが}考えながら やって きますと、いつの間に
か、^{おもて}表に ^{あか}赤い ^{いど}井戸の ある、^{ひょうじゅう}兵十の ^{いえ}家の ^{まえ}前へ 来ました。
その ^{ちい}小さな、こわれかけた ^{いえ}家の ^{なか}中には、^{おおぜい}大勢の ^{ひと}人が
あつまって いました。よそいきの ^{きもの}着物を ^き着て、^{こし}腰に ^{てぬい}手拭
を さげたり した ^{おんな}女たちが、^{おもて}表の ^{かまど}かまどで ^ひ火を ^{たい}たいて
います。^{おお}大きな ^{なべ}鍋の ^{なか}中では、^{なに}何か ^にぐずぐず ^に煮えて いました。

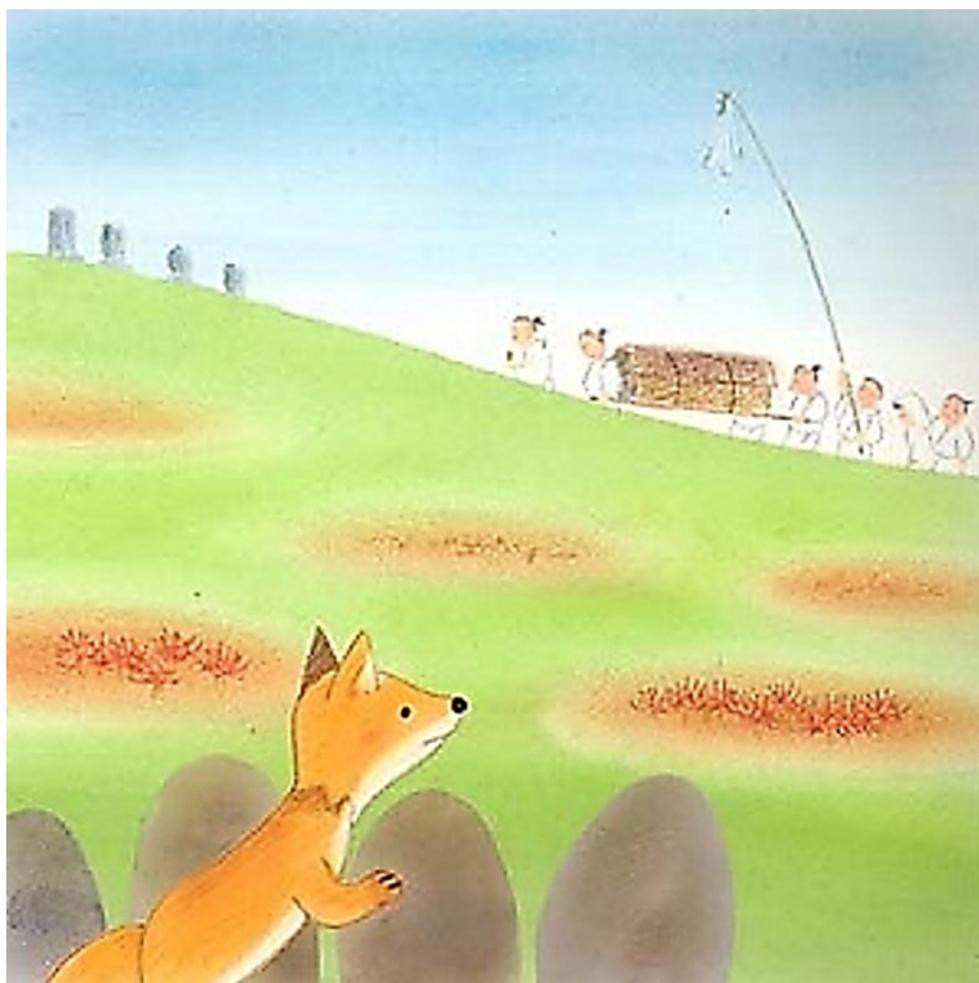
‘Ah, parang may libing’ sa isip ni Gon.

‘Sino kaya ang namatay sa pamilya ni Hyoju?’

「ああ、^{そうしき}葬式だ」と、ごんは ^{おも}思いました。

「^{ひょうじゅう}兵十の ^{いえ}家の ^しだれが ^お死んだんだろう」

Sa bandang hapon, pumunta si Gon sa sementeryo ng baryo, at nagtago siya sa likod ng isang rebulto ng Rokujizo. Maganda ang panahon, at nagingning mula sa malayo ang baldosang bubong ng kastilyo. Sa sementeryo, ang mga bulaklak ng amarilis ay patuloy na namukadkad na parang isang mahabang tela na kulay pula. Bigla na lang, narinig ni Gon ang tunog ng kampana mula sa baryo. Iyon ay senyas pala ng pag-alis papunta sa sementeryo.

お午が ^{ひる}すぎると、ごんは、^{むら}村の ^{ぼち}墓地へ ^い行って、^{ろくじぞう}六地藏さん
の ^{かげ}かげに ^{かく}かくれて ^{いま}いました。いい ^{てんき}お天気で、^{とお}遠く ^{むこ}向
うには、^{しろ}お城の ^{やねがわら}屋根瓦が ^{ひか}光って ^{いま}います。^{ぼち}墓地には、^{ひが}ひが
^{ばな}花が、^{あか}赤い ^{きれ}布の ^{よう}ように ^{さきつづ}さきつづいて ^{いま}いました。と、^{むら}村の
^{ほう}方から、^{カーン}カーン、^{カーン}カーン、と、^{かね}鐘が ^な鳴って ^き来ました。^{そうしき}葬式の
^で出る ^{あいず}合図です。

Hindi nagtagal, nakita ni Gon na nagsidatingan ang mga taong nagsuot ng puting kimono. Narinig din ni Gon ang mga boses nila. Tapos pumasok ang prusisyon ng nagsipaglibingan sa sementeryo. Nasira ang mga bulaklak ng amarilis pagkatapos daanan ng mga tao.

やがて、^{しろ}白い ^{きもの}着物を ^き着た ^{そうれつ}葬列の ^{もの}ものたちが やって
くるのが ^{ちらちら}ちらちら ^み見えはじめました。^{はなしごえ}話声も ^{ちか}近く なりま
した。^{そうれつ}葬列は ^{ぼち}墓地へ ^きは行って ^き来ました。^{ひとびと}人々が ^{とお}通った
あとには、^{ばな}ひがん花が、ふみおられて いました。

Pinagmasdang ng mabuti ni Gon ang mga tao. Si Hyoju ay nagsuot ng "kamishimo". Ang "kamishimo" ay isang puting pangsuo kapag may libing. Hawak niya ang tabletang panlibing. Sa tuwina, ang mukha ni Hyoju ay masigla at malusog na parang isang pulang kamote, ngunit ngayon ito ay talagang malungkot.

‘Hum,,,ang nanay pala ni Hyoju ang namatay.’

Habang ganoon ang inisip ni Gon, umurong siya at umalis.

ごんは のびあがって 見^みました。兵^{ひょうじゅう}十^{じゅう}が、白^{しろ}い かみしもを つけて、位^{いはい}牌^{はい}を ささげて います。いつもは、赤^{あか}い さつま芋^{いも} みたいな 元^{げん}氣^きの いい 顔^{かお}が、きょうは 何^{なん}だか しおれて いました。

「ははん、死^しんだのは 兵^{ひょうじゅう}十^{じゅう}の おっ母^{かあ}だ」

ごんは そう 思^{おも}いながら、頭^{あたま}を ひっこめました。

Sa gabing iyon, nag-isip si Gon sa loob ng kanyang butas.

‘Sa palagay ko, nagkasakit ang nanay ni Hyoju, at gusto niyang kumain ng isdang igat. Kaya pala, inilabas ni Hyoju ang "harikiri" na panghuli ng isda, kasi gusto niyang manghuli ng isdang igat. Pero dahil sa kapiliyuhan, ninakaw ko ang isdang igat. Kung kaya, hindi nagawang pakainin ni Hyoju ang nanay niya ng

isdang igat. At sigradong namatay siya na hindi natupad ang nais niya na kumain ng isdang igat. Oh,,,nagsisisi ako. Sana hindi ko ginawa ang kapilyuhang iyon.’

その ^{ばん}晩、ごんは、^{あな}穴の ^{なか}中で ^{かんが}考えました。

「^{ひょうじゅう}兵十の ^{かあ}おっ母は、^{とこ}床に ^{ついて}ついて ^{いて}いて、うなぎが ^た食べたい
と ^い言ったに ^ちちがいない。それで ^{ひょうじゅう}兵十が ^{あみ}はりきり網を

もち出したんだ。ところが、わしが いたずらを して、うなぎ
を とって 来て しまった。だから 兵十は、おっ母に うな
ぎを 食べさせる ことが できなかった。そのまま おっ母
は、死んじゃったに ちがいない。ああ、うなぎが 食べたい、
うなぎが 食べたいと おもいながら、死んだんだろう。ちょ
ッ、あんな いたずらを しなけりゃ よかった」

3

Naghugas ng trigo si Hyoju sa may pulang balon.
Namuhay si Hyoju at ang kanyang nanay na puro
kahirapan. Nang namatay ang nanay niya, nag-isa na
lang si Hyoju. ‘Ngayon, magkatulad na kami,’ sabi pa
ni Gon sa sarili. Nakasilip si Gon mula sa likod ng
bodega.

さん
三

兵十が、赤い 井戸の ところで、麦を といで いました。

兵十は 今まで、おっ母と 二人きりで、貧しい 暮らしを

して いた もので、おっ母^{かあ}が 死^しんで しまっては、もう
ひと^{ひとり}り
一人ぼっちでした。

「おれと おな^{おな} ひと^{ひとり}り 一人ぼっちの 兵十^{ひょうじゅう}か」

こちらの 物置^{ものおき}の 後^{うしろ}から 見^みて いた ごんは、そう おも^{おも}いま
した。

Nang paalis na si Gon mula sa bodega, mula sa kung saan nakarinig siya ng boses ng isang tindero ng isda.

"Isda, isda, isda kayo diyan, murang isda," sigaw ng tindero sa kaaya-ayang boses. Tumakbo si Gon patungo sa kinaroonan ng malakas na boses. Mula sa likuran, sa may pintuan ng kusina, lumabas ang asawa ni Yasuke, at sinabi na, "Pabili ng isda." Inihinto ng tindero ng isda ang kanyang kariton sa tabi ng daan.

Sa pamamagitan ng dalawang kamay, kumuha siya ng nagkintabang isda at dala ang mga ito, pumasok siya sa loob ng bahay ni Yasuke.

ごんは 物置^{ものおき}の そばを はなれて、向う^{むこ}へ いきかけます
と、どこかで、いわしを 売る^う 声^{こえ}が します。

「いわしの やすうりだアい。いきの いい いわしだアい」

ごんは、その、いせいの いい 声^{こえ}の する 方^{ほう}へ 走^{はし}って いき
ました。と、弥助^{やすけ}の おかみさんが、裏戸^{うらとぐち}口から、「いわしを

おくれ」と言いました。いわし^{うり}売は、いわしの かごを つんだ
くるま^{みち}車^を、道^{ばた}に おいて、ぴかぴか^{ひか} 光る いわしを^{りょうて} 両手^で
つかんで、弥助^{やすけ}の 家^{いえ}の 中^{なか}へ もって はいりました。

Nang sandaling iyon, bilisang dumaklot ng mga lima o anim na isda si Gon at tumakbo siya pabalik sa kanyang pinanggalingan. Mula sa likod ng bahay ni Hyoju, inihagis lahat ni Gon ang mga isda sa loob nito. At pagkatapos, umalis siya at bumalik sa butas na tinirhan niya. Habang paakyat si Gon patungo sa kanyang tirahan, lumingon siya sa ibaba at nakita niya si Hyoju na naghugas pa rin ng trigo sa may balon.

Sa palagay ni Gon, nakagawa siya ng isang magandang bagay para maipakita niya ang kanyang pagsisisi tungkol sa kamatayan ng nanay ni Hyoju.

ごんは その すきまに、かごの^{なか} 中^{から}、五^ご、六^{ろっ}ぴきの
いわしを つかみ^だ出して、もと^{きた} 来^{ほう}た 方^へ かけだしました。

そして、^{ひょうじゅう}兵十の ^{いえ}家の ^{うらぐち}裏口から、^{いえ}家の ^{なか}中へ いわしを ^な投げ
こんで、^{あな}穴へ ^{むか}向って ^{かけもどり}かけもどりました。^{とちゅう}途中の ^{さか}坂の ^{うえ}上で
ふりかえって ^{みます}見ますと、^{ひょうじゅう}兵十が ^{いど}まだ、^{いど}井戸の ^{ところ}ところで ^{むぎ}麦
を ^{といて}といて ^{いるのが}いるのが ^{ちい}小さく ^み見えました。

ごんは、うなぎの ^{つぐない}つぐないに、^{まず}まず ^{ひとつ}一つ、^{いい}いい ^{ことを}ことを
したと ^{おも}思いました。

Kinabukasan, pumunta si Gon sa bundok para mamulot ng maraming kastanyas. Dala ang mga kastanyas pumunta siya sa bahay ni Hyoju. Mula sa likuran, nakita ni Gon si Hyoju na nasa kalagitnaan ng kanyang tanghalian. Nakatunganga si Hyoju habang hawak ang mangkok ng kanin. Nakita ni Gon na may sugat si Hyoju sa pisngi nito, at nagtaka siya kung bakit. ‘Ano kaya ang nagyari?’ tanong ni Gon sa sarili. Biglang narinig ni Gon si Hyoju na nagsalitang mag-isa.

つぎの ^ひ日には、ごんは ^{やま}山で ^{くり}栗を ^{どっさり}ひろって、
それを ^{ひょうじゅう}兵十の ^{いえ}家へ ^{うらぐち}いきました。裏口から ^{のぞ}
いて ^み見ますと、^{ひょうじゅう}兵十は、^{ひるめし}午飯を ^{ちやわん}たべかけて、茶碗を ^{もった}
まま、^{かんが}ぼんやりと ^{かんが}考えこんで ^{いました}。へんな ^{ことには}
^{ひょうじゅう}兵十の ^{ほっ}頬ぺたに、^{きず}かすり傷が ^{ついて}います。どう ^{したん}
だろうと、^{おも}ごんが ^{おも}思っ ^{ています}と、^{ひょうじゅう}兵十が ^{ひとりごとを}
い ^{いました}。

"Sino kaya ang naghagis ng isda sa loob ng bahay ko?" "Inaakala tuloy ng tinderong isda na magnanakaw ako. Kaya niya ako binugbog." Pabulong na salita ni Hyoju.

「^{いっ}たい だれが、いわし なんかを おれの ^{いえ}家へ ほうり
こんで ^いったんだろう。おかげで おれは、^{ぬす}盗人と ^{おも}思われ
て、いわし^や屋の やつに、ひどい ^め目に あわされた」と、ぶつ
ぶつ ^い言っ ています。

‘Kawawa naman’ isip ni Gon. ‘Dahil sa akin, binugbog siya ng tindero ng isda hanggang nasugatan siya.’ Habang inisip ni Gon ang mga nangyari, umikot siya papunta sa may pintuan ng bodega, at inilagay niya doon ang mga kastanyas, at pagkatapos umuwi na siya.

Sa mga sumunod na dalawang araw, ganoon pa rin ang ginawa ni Gon. Namulot siya ulit ng mga kastanyas para dalhin sa bahay ni Hyoju. Pagkatapos, sa sumunod

na araw naman, hindi lang mga kastanyas, kundi mga dalawa o tatlong kabute ang dinala ni Gon.

ごんは、これは しまったと 思おもいました。かわいそうに
兵ひょうじゅう十は、いわし屋やに ぶんなぐられて、あんな 傷きずまで つけら
れたのか。ごんは こう おもいながら、そっと 物置ものおきの 方ほうへ
まわって その 入口いりぐちに、栗くりを おいて かえりました。

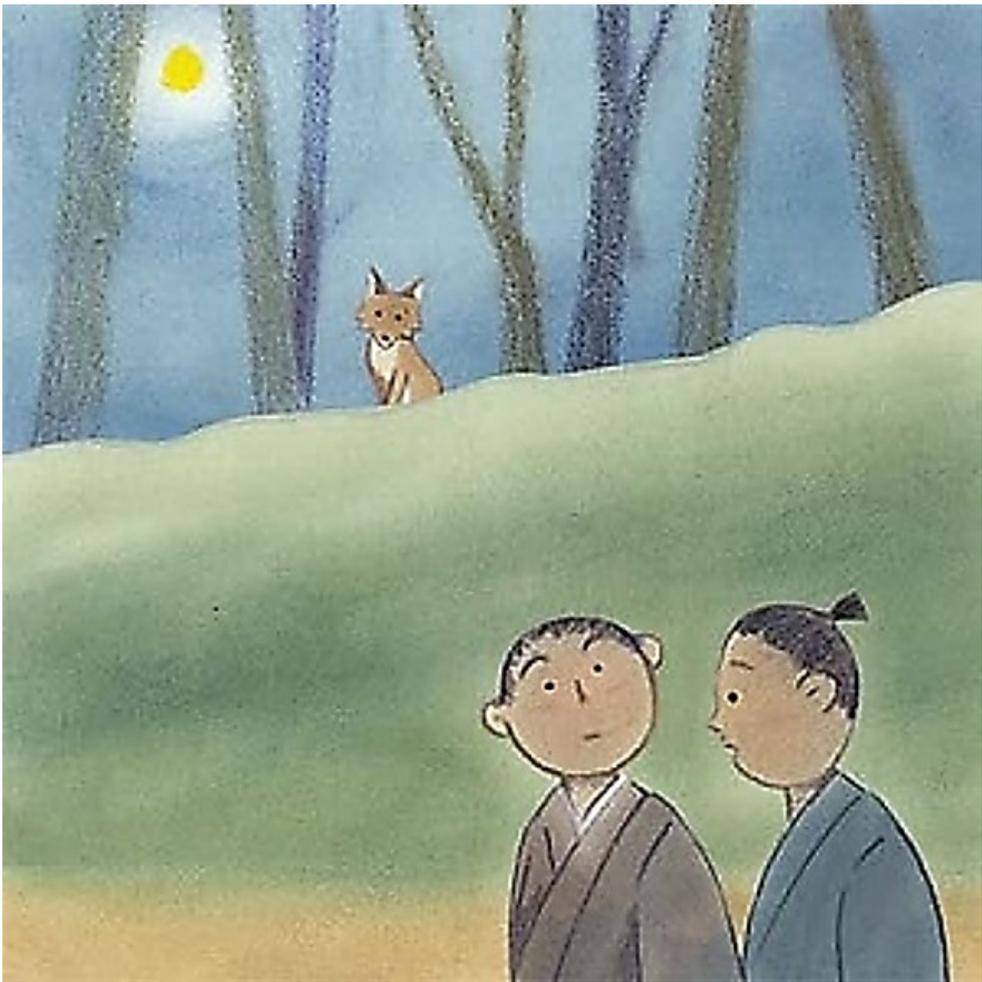
つぎの 日ひも、その つぎの 日ひも ごんは、栗くりを ひろって
は、兵ひょうじゅう十の 家いえへ もって 来きて やりました。その つぎの
日ひには、栗くり ばかりで なく、まつたけも 二に、三さんぼん もって
いきました。

4

Isang gabi iyon na maganda ang buwan. Lumabas si Gon para mamasyal. Dumaan si Gon sa tapat ng kastilyo ng Nakayama. Paikod siya sa likod nito, narinig niya mula sa kabila ng isang masikip na daan na may mga taong nag-usap. Sa malapit, nagsiyapan ang mga kuliglig.

よん
四

月のいい晩でした。ごんは、ぶらぶらあそびに出かけ
ました。中山さまのお城の下を^{とお}通ってすこしいくと、
ほそ^{みち}細い道の向うから、だれか^く来るようです。話声^{はなしごえ}が^{きこ}聞えます。
す。チンチロリン、チンチロリンと^{まつむし}松虫が^な鳴いています。

Nagtago si Gon sa tabi ng daan, at hindi gumawa ng anumang kilos. Palapit ng palapit ang mga boses.

Ang mga nag-usap ay sina Hyoju at Kasuke na isa ring magsasaka.

"Oo, ganoon nga Kasuke." sabi ni Hyoju.

"Ang alin?"

"Alam mo, kasalukuyan, may mga nakapagtataakang bagay na nangyayari sa akin?"

"Ano nga ba iyan?"

"Mula nang namatay si inai, hindi ko alam kung sino, pero araw-araw may nagdadala sa akin ng mga kastanyas o kaya'y mga kabute."

"Hum...sino naman kaya?"

"Sa totoo, hindi ko nga alam. Ilalagay lang nang hindi ko napansin."

ごんは、^{みち}道の ^{かた}片がわに かくれて、じっとして いました。

^{はなしごえ}話声は だんだん ^{ちか}近く になりました。それは、^{ひょうじゅう}兵十と ^{かすけ}加助

と いう ^{ひやくしやう}お百姓でした。

「そうそう、なあ ^{かすけ}加助」と、^{ひょうじゅう}兵十が いいました。

「ああん？」

「おれあ、このごろ、とても ふしぎな ことが あるんだ」

「^{なに}何が？」

「おっ^{かあ}母が ^し死んでからは、だれだか ^し知らんが、おれに ^{くり}栗や
まつたけ なんかを、まいにち まいにち くれるんだよ」

「ふうん、だれが？」

「それが わからんのだよ。おれの ^し知らん うちに、おいて
いくんだ」

Sinundan ni Gon ang dalawang lalaki.

"Totoo ba iyan?"

"Totoo nga. Kung ayaw mong maniwala, bukas
pumunta ka sa bahay ko at ipapakita ko sa iyo ang mga
kastanyas."

"Hum...may mga bagay na talagang nakatakataka."

Pagkatapos niyan, naglakad na sila nang walang imikan.

ごんは、ふたりの あとを つけて いました。

「ほんとかい？」

「ほんとだとも。うそと おも 思うなら、あした 見に 来いよ。

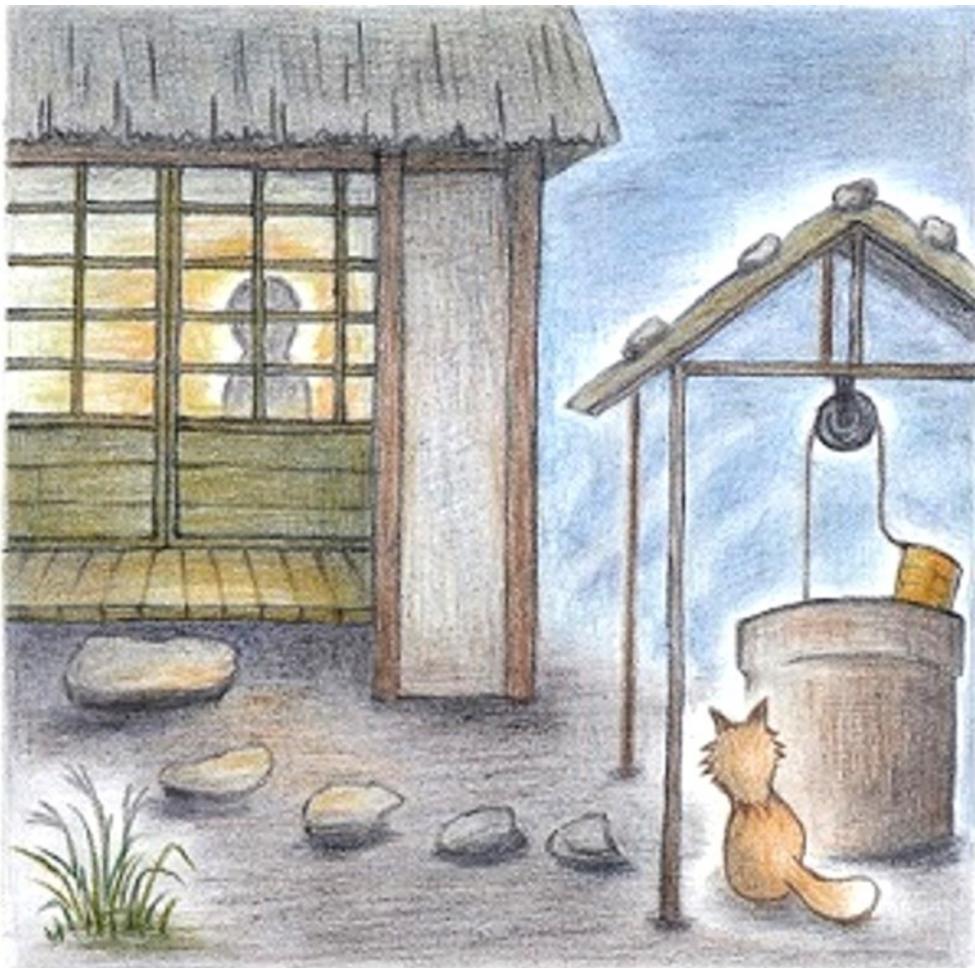
その 栗を 見せて やるよ」

「へえ、へんな ことも あるもんだなア」

それなり、二人は ふたり だまって ある 歩いて いました。

Bigla na lang, lumingon si Kasuke sa likod. Sa gulat ni Gon, napayukot siya at huminto. Pero, hindi napansin ni Kasuke si Gon, at patuloy silang naglakad. Nang dumating sila sa bahay ni Kichibei na isa ring magsasaka, pumasok ang dalawa sa bahay nito. Mula sa bahay, narinig ni Gon ang mga tunog ng "mokugyo". Pon-pon-pon. May ilaw sa bintana at naaninag ni Gon ang isang malaking kalbong ulo. Sa palagay ni Gon.

‘May onenbutsu siguro.’ Yumukyok si Gon sa tabi ng balon at nanatili doon. Pagkaraan ng ilang sandali, ibang grupo naman ng tatlong tao ang pumasok sa bahay ni Kichibei. At narinig ni Gon na inawit nila ang sutra.

加助^{かすけ}が ひょいと、後^{うしろ}を 見^みました。ごんは びくっとして、小
さく なって たちどまりました。加助^{かすけ}は、ごんには 気^きが
つかないで、そのまま さっさと あるいはきました。

吉兵衛^{きちべえ}と いう お百姓^{ひやくしやう}の 家^{いえ}まで 来^くると、二人^{ふたり}は そこへ
は行って きました。ポンポンポンポンと 木魚^{もくぎよ}の 音^{おと}が し
ています。窓^{まど}の 障子^{しょうじ}に あかりが さして いて、大きな 坊^{ぼう}
主頭^{ずあたま}が うつつて 動^{うご}いて いました。ごんは、「おねんぶつが
あるんだな」と 思^{おも}いながら 井戸^{いど}の そばに しゃがんで い
ました。しばらく すると、また 三人^{さんにん}ほど、人^{ひと}が つれだって
吉兵衛^{きちべえ}の 家^{いえ}へ は行って きました。お経^{きやう}を 読^よむ 声^{こえ}が
きこえて 来^きました。

5

Hanggang sa natapos ang onenbutsu, nanatili si Gon sa tabi ng balon. Si Hyoju at Kasuke ay bumalik sa bahay nila na magkasama ulit. Sinundan sila ni Gon para makinig sa kanilang pinag-usapan. Paapak-apak na sinundan ni Gon ang anino ni Hyoju. Hanggang sa

nakarating sila sa harap ng kastilyo, biglang nagsalita si Kasuke.

"Hey, Hyoju, tungkol sa pinag-usapan natin kanina, siguradong gawa ng Diyos iyon!"

"Ano?" sa sobrang gulat ni Hyoju, tumingin siya sa mukha ni Kasuke.

"Matagal ko nang iniisip ang tungkol sa sinabi mo. Sa palagay ko rin, hindi ito gawa ng tao, ito ay gawa ng Diyos. Naawa ang Diyos sa iyo dahil nag-iisa ka na lang, kaya binibigyan ka Niya ng maraming biyaya."

"Ganoon nga ba kaya?"

"Ganoon nga. Kaya araw-araw dapat magpasalamat ka sa Diyos."

"Oo."

五

ごんは、おねんぶつが すむまで、井戸の そばに しゃがんで いました。兵十と 加助は、また 一しょにかえって

いきます。ごんは、二人の話をきこうとおもって、ついていきました。

兵十の影法師をふみふみいきました。

お城の前まで来たとき、加助が言い出しました。

「さっきの話は、きっと、そりゃあ、神さまのしわざだぞ」

「えっ？」と、兵十はびっくりして、加助の顔を見ました。

「おれは、あれからずっと考えていたが、どうも、そりゃ、

人間じゃない、神さまだ、神さまが、お前がたった一人に

なったのをあわれに思わっやって、いろんなものを

めぐんで下さるんだよ」

「そうかなあ」

「そうだとも。だから、まいにち神さまにお礼を言う方がいいよ」

「うん」

Dahil sa narinig, inisip ni Gon na nakawalang gana naman si Hyoju. ‘Ako ang nagbigay ng mga kastanyas at kabute, bakit hindi siya sa akin magpasalamat.

Kung sa Diyos siya magpasalamat. Hindi iyan makatuwiran.'

ごんは、へえ、こいつは つまらないなと ^{おも}思いました。おれ
が、^{くり}栗や ^{まつ}松たけを ^も持って 行って やるのに、その おれに
は ^{れい}お礼を いわないで、^{かみ}神さまに ^{れい}お礼を いうんじゃア、
おれは、^ひ引き^あ合わないなあ。

Kinabukasan niyan, may dalang kastanyas, pumunta uli si Gon sa bahay ni Hyoju. Gumawa si Hyoju ng lubid sa bodega. Kaya pumasok si Gon nang palihim mula sa likuran ng bahay.

ろく
六

その あくる 日^ひも ごんは、栗^{くり}を もって、兵十^{ひょうじゅう}の 家^{いえ}へ
出^でかけました。兵十^{ひょうじゅう}は 物置^{ものおき}で 縄^{なわ}を なって いました。それ
で ごんは 家^{いえ}の 裏口^{うらぐち}から、こっそり 中^{なか}へ はいりました。

Tamang-tama sa sandaling iyon, hindi sinadya nag-angat ng mukha si Hyoju. Doon niya nalaman ang pagpasok ng isang "kitsune" sa bahay niya. Naalaala ni Hyoju ang kitsune ng nagnakaw ng nakuha niyang isda sa ilog, sa isip niya, dumating na naman ito para gumawa ng kapilyuhan.

"Okay..."

Tumayo si Hyoju at kinuha ang baril na nakakabit sa dingding, at nilagyan niya ito ng pulbora.

その とき ^{ひょうじゅう}兵十は、ふと ^{かお}顔を あげました。と ^{きつね}狐が
^{いえ}家の ^{なか}中へ はいったでは ありませんか。こないだ うなぎを
ぬすみやがった あの ^{ぎつね}ごん狐めが、また いたずらを しに
^き来たな。

「ようし」

^{ひょうじゅう}兵十は ^た立ちあがって、^{なや}納屋に かけて ある ^{ひなわじゅう}火縄銃を
とって、^{かやく}火薬を つめました。

Pagkatapos, lumapit si Hyoju nang walang ingay sa may pintuan. Paglabas ni Gon, "Bang" binaril niya ito.

Natumba si Gon sa sahig. Agad na sumugod si Hyoju kay Gon. Nang tingnan ni Hyoju ang loob ng bahay, nakita niya sa kusina ang tumpok ng mga kastanyas.

"Oh!" nagulat si Hyoju nang nakita niya si Gon.

"Gon! Ikaw ba'yan laging nagbibigay ng kastanyas sa akin?" tanong ni Hyoju.

Pikit ang mata, mahinang tumango si Gon. Nabitiwan ni Hyoju ang baril. At mula sa busal nito, lumabas ang asul ng usok.

そして ^{あしおと}足音を ^しのばせて ^{ちか}よって、^{いま}今 ^{とぐち}戸口を ^で出ようと
する ^{ごん}ごんを、^{ドン}と、^{うち}ました。

^{ごん}ごんは、^{ばたり}と ^たおれました。

^{ひょうじゅう}兵十は ^{かけ}よって ^き来ました。^{いえ}家の ^{なか}中を ^み見ると、^{どま}土間に
^{くり}栗が、^{かため}て ^おいて ^{ある}のが ^め目に ^{つき}ました。

「^{おや}」と ^{ひょうじゅう}兵十は、^{びっ}くりして ^{ごん}ごんに ^め目を ^{おと}落しました。

「^{ごん}ごん、^お前だったのか。いつも ^{くり}栗を ^くれたのは」

^{ごん}ごんは、^ぐったりと ^め目を ^{つぶ}ったまま、^うなずきました。

^{ひょうじゅう}兵十は ^ひなわじゅう火縄銃を ^{ばたり}と、^{とり}落しました。^{あお}青い ^{けむり}煙が、
まだ ^{つつぐち}筒口から ^{ほそ}細く ^で出て ^いました。

Kendi

だま
あめ玉

Nankichi Niimi

にいみなんきち
新美南吉

Isinalin sa pamamagitan ng Natsumi Yamaoka

Maria Ella Narita

ほんやく やまおか
翻訳：山岡 なつみ、マリア エラ ナリタ

Isang mainit-init na araw ng tagsibol iyon.

Isang babaing manglalakbay kasama ang dalawa niyang maliliit na mga anak ang sumakay sa isang bangka.

Sa sandaling paalis na ang bangka, may tumawag sa kanila,
"Oy! Teka muna!"

Mula sa kabilang pampang, may isang samurai na kumaway sa kanila at patakpong dumating, at tumalon sa loob ng bangka.

はる 春の あたたかい ひの こと、わたし ^{ぶね} 舟に ふたりの ちい 小さな こどもを
つ 連れた おんな 女の たびびと 旅人が 乗りました。

^{ふね} 舟が て 出ようと すると、

「おうい、ちょっと ま 待って くれ」

と、 ^{どて} 土手の ^む 向こうから て 手を ふりながら、 さむらいが ^{ひとり} 一人 ^{はし} 走って
きて、 ^{ふね} 舟に と 飛びこみました。

Umalis na ang bangka.

Umupo ang samurai sa gitna ng bangka. Dahil napakainit, inaantok ang samurai, at natulog siya. Mukhang napakalakas na tao

ang samurai dahil sa maitim niyang bigote. Pero, dahil antok na antok siya, patango-tango ang ulo niya. Dahil nakatutuwang tingnan, tumawa ang mga bata. Sinenyasan ng nanay ang mga bata na huwag maging maingay. Kasi kapag nagagalit ang isang samurai, tiyak na malaking gulo ang mangyayari. Tumahimik ang mga bata.

ふね^{ふね}は^で 出^でました。

さむらいは 舟^{ふね}の 真^まん中^{なか}に どっ^どかり すわ^すって いま^いました。

ぽかぽか あた^あた^たか^かい^いので、その^その^のう^うち^ちに い^いね^ねむ^むり^りを 始^はじ^じめ^めま^ました。

黒^{くろ}い ひげ^げを 生^はや^やして 強^{つよ}そう^{そう}な さむ^さら^らい^いが、こっ^こっ^っり^り する
ので、子^こども^{ども}た^たち^ちは お^おか^かしく^くて、ふ^ふふ^ふと 笑^わら^らいま^いました。

お^{かあ}母^はさん^はは 口^{くち}に 指^{ゆび}を 当^あて^てて、

「だ^だま^まって お^おい^いで」

と 言^いいま^いした。

さむ^さら^らい^いが お^おこ^こっ^って^ては 大^{たい}変^{へん}だ から^から^らです。

子^こども^{ども}た^たち^ちは だ^だま^まり^りま^ました。

Mayamaya, sinabi ng isang bata, "Nanay, pahingi po ng kendi."

Gumaya ang isa pang bata, at sinabi na, "Nanay, ako din po."

しばらくすると 一人の ^{ひとり}子どもが、

「^{かあ}母ちゃん、^{だま}あめ玉 ちょうだい」

と、^て手を ^さ差し出しました。すると、もう ^{ひとり}一人の ^こ子どもも、

「^{かあ}母ちゃん、あたしにも」と ^い言いました。

Inilabas ng nanay ang supot na papel mula sa bulsa niya sa may dibdib.

Pero isang kendi lang ang laman ng supot.

"Sa akin yan!" "Sa akin yan!" Parehong nanghingi ang mga bata.

Isa lang ang kendi, kaya nalito ang nanay.

"Mabubuting mga bata kayo, diba? Kaya maghintay muna kayo.

Pagdating natin sa kabila, ibibili ko kayo ng kendi."

Kahit pinagsabihan na ng nanay ang mga bata, hindi pa rin tumigil ang mga ito sa pagsabi ng "Pahingi po! Pahingi po!"

お母^{かあ}さんは、ふところから 紙^{かみ}の ふくろを と^とりだ^だしました。

ところが、あめ玉^{だま}は、もう 一つ^{ひと}しか ありません でした。

「あたしに ちょうだい」

「あたしに ちょうだい」

ふたり^{ふたり}の 子^こどもは、両^{りょうほう}方から せがみました。あめ玉^{だま}は 一つ^{ひと}しか ないので、お母^{かあ}さんは こまって しまいました。

「いい 子^こたちだ から、待^まって おいで。向^むこうへ 着^ついたら、買^かって あげるからね」と 言^いって 聞^きかせても、子^こどもたちは、「ちょうだいよう、ちょうだいよう」と だだを こねました。

Ang tulog na samurai ay nagising at nakita niya ang panghihingi ng mga bata ng kendi sa kanilang nanay.

Nagulat ang nanay nang nakita niya na nagising ang samurai. Naistorbo ang pagtulog ng samurai, kaya tiyak na galit ito sa palagay ng nanay ng mga bata.

Pinayapa ng nanay ang mga bata at sinabi sa mahinang boses na "Tumahik kayo."

Pero ayaw sumunod ng mga bata.

Sa sandaling iyan, inilabas ng samurai ang espada niya, at humarap sa mag-iina.

Namutla ang nanay, tinakpan niya ang mga bata.

Inakala ng nanay na papatayin ng samurai ang mga bata na nang-istorbo ng tulog niya.

"Ilabas mo ang kendi!", sabi ng samurai.

Nginig ang kamay na iniabot ng nanay ang kendi.

いねむりを して いた はずの さむらいは、ぱっちり ^め目を ^あ開けて、^こ子どもたちが ^みせがむのを ^見て いました。

お母^{かあ}さんは おどろきました。いねむりを じゃまされたので、この おさむ
らいは おこって いるに ちがいないと 思^{おも}いました。

「おとなしく して おいで」

と、お母^{かあ}さんは 子^こどもたちを なだめました。

けれど、子^こどもたちは 聞^ききません でした。

すると、さむらいが すらりと 刀^{かたな}を ぬいて、お母^{かあ}さんと 子^こどもたちの
ま^{まえ}前に やって 来^きました。

お母^{かあ}さんは 真^まっ青^{さお}に なって、子^こどもたちを かばいました。いねむりの
じゃまを した 子^こどもたちを、さむらいが きって しまうと 思^{おも}ったのです。

「あめ玉^{だま}を 出^だせ」と、さむらいは 言^いいました。お母^{かあ}さんは、おそるおそる
あめ玉^{だま}を 差^さし出^だしました。

Inilagay ng samurai ang kendi sa ibabaw ng gilid ng bangka, at hinati niya ito sa dalawa.

Tapos, "O ayan! Tigi-iisa kayo niyan!", baling niya sa mga bata.

さむらいは それを 舟の へりに のせ、^{かたな} 刀で ぱちんと ^{ふた} 二つに
わりました。そして、「そうれ」と、^{ふたり} 二人の ^こ 子どもに ^わ 分けて やりました。

Pagkatapos, bumalik siya sa gitna ng bangka, at natulog uli.

それから、また ^{もと} 元の ^{ところ} 所に ^{かえ} 帰って、こっくり こっくり ねむり ^{はじ} 始め
ました。

たげんごでんしえほんぶんこ
多言語電子絵本文庫 15

ばん ぎつね だま
バイリンガル版 ごん 狐 ・ あめ玉

ご にほんご
フィリピン語と日本語

ぶん にいみなんきち
文：新美南吉

ねん ねん にほん じどうぶんがくさっか ぎつね ねん だいはうさく
1913年 - 1943年、日本の児童文学作家。『ごん 狐』（1932年）は、代表作

しょうがっこう きょうかしょ けいさい
であり、小学校の教科書に掲載されている。

ぎつね
ごん 狐 絵：画工舎、浦田真理子

ほんやく
翻訳：山岡 なつみ、マリア エラ ナリタ

きょうりょく にほんしょうがいしゃ きょうかい
協力：日本障害者リハビリテーション協会

<https://www.jsrpd.jp/>

だま
あめ玉 絵：稲生みどり

ほんやく
翻訳：山岡 なつみ、マリア、エラ、ナリタ

きょうりょく ほうじん ちきゅう むら せかいげん ごはくぶつかん
協力：NPO法人地球ことば村・世界言語博物館

<https://www.chikyukotobamura.org/home.html/>

きかく せいさく たげんごえほん かい
企画、制作：多言語絵本の会RAINBOW

たげんご えほん かい
<多言語絵本の会RAINBOW>

もくてき
【目的】

- ① がいこく^{がいこく}につながる子どもたちの^こ母語、^{ぼご}母国語の保持、^{ほじ}育成^{いくせい}
- ② にほんご^{にほんご}で育つ子どもたちの^こ外国語への^{がいこくご}興味、^{きょうみ}関心の^{かんしん}拡大^{かくだい}
- ③ がいこく^{がいこく}につながる^{ひと}人たちの^{しゃかいさんか}社会参加の^{きかい}機会

ねが^{ねが}かつどう^{かつどう}
を願って活動しています。

かつどうないよう
【活動内容】

たげんご^{たげんご}
多言語よみきかせ（^{がっこう}学校や^{としよかん}図書館などで）

たげんご^{たげんご}でんし^{でんし}えほん^{えほん}せいさく^{せいさく}
多言語電子絵本の制作

（RAINBOWのホームページサイトで^{こうかい}公開）

<http://www.rainbow-ehon.com>

じゅしょうれき
【受賞歴】

ねん^{ねん} はくほうしょう^{はくほうしょう}
2017年 博報賞

ねん^{ねん} ぶん^{ぶん} ちやうちやうかんひやうしやう^{ちやうちやうかんひやうしやう}
2018年 文化庁長官表彰

ねん^{ねん} こうろうしやうこ^{こうろうしやうこ} かにいきやくちやうしやう^{かにいきやくちやうしやう}
2019年 厚労省子ども家庭局長賞

れんらくさき
【連絡先】

nihongo_crayons@yahoo.co.jp

RAINBOWの^{かくげんご}各言語ページ

にほんご		えいご		ちゅうごくご	
かんこくご		ポルトガルご		スペインご	
インドネシアご		フィリピンご		ベトナムご	
ネパールご		タイご		ロシアご	
その他のアジアのことば		その他のヨーロッパのことば		アラビアご	
スワヒリご					

1	バイリンガル にほんむかしばなし	インドネシア語と日本語
2		英語と日本語
3		韓国語と日本語
4		スペイン語と日本語
5		中国語と日本語
6		ネパール語と日本語
7		フィリピン語と日本語
8		ベトナム語と日本語
9		ポルトガル語と日本語
10	ロシア民話 金の魚のはなし	日本語、ロシア語、英語、 中国語、ポルトガル語
11	バイリンガル版 ごんぎつね ・ あめだま	インドネシア語と日本語
12		英語と日本語
13		韓国語と日本語
14		中国語と日本語
15		フィリピン語と日本語
16		ベトナム語と日本語
17		スペイン語と日本語
18		ポルトガル語と日本語

